

BINEVESTITORUL

Redacția și administrația: MISIUNEA ENGLEZĂ „MILDMAY“
Chișinău, str. Marele Voevod Mihai No. 30-b.
 BASARABIA—ROMÂNIA.

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui ce aduce VEȘTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“.
(Isaia 52,7).

„Duceți-vă în toată lumea și propăvăduiți VESTEIA BUNĂ (Evanghelia) la orice făptură“.
(Mar. 16,15).

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc“!
(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului.“
(Rom. 1,16).

„Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțămiri pentru toți oamenii, pentru împărași și pentru toți cei ce sînt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pacinică și liniștită, cu toată evlavie și cu toată cinstea. Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mîntuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să fie mîntuiți și să vină la cunoștința adevărului. Căci este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos, care S'a dat pe Sine însuș, ca preț de răscumpărare pentru toți. Faptul acesta trebuia adevărit la vremea cuvenită“.
(1 Timotei 2, 1-6).

GEORGE GOODMAN.

BIBLIA

(Vechiul și Noul Testament).

Câteva lămuriri pentru cei cari o citesc de prima dată.

NOUL TESTAMENT.

A doua parte a Bibliei—Noul Testament începe cu
 6. CELE PATRU EVANGHELII.

Aceste cărți ne povestesc nașterea, viața, cuvintele, faptele, moartea, învierea și înălțarea Domnului nostru Isus Hristos.

Aceste patru cărți ne vorbesc de dragostea lui Dumnezeu, care a trimis în lume pe singurul său Fiu preaiubit, pentru a se descoperi oamenilor și pentru a-i mântui: *taina îndurării*. Ele ne povestesc istoria lui Isus din Nazaret, Fiul lui Dumnezeu, în patru povestiri simple. „A locuit între noi“, „făcând binele“, apoi s'a dat ca jertfă pentru noi, înlăturând astfel păcatul care ne despărțea de Dumnezeu, a înviat și stă la dreapta Tatălui. Iată vestirea celor patru Evangheliști: **Matei, Marcu, Luca și Ioan.**

Fiecare ne înfățișează o priveliște a persoanei Domnului Isus. Ideea centrală a fiecărei Evanghelii este:

Matei: „Iată Regele Tău“.

Marcu: „Iată Robul Meu“.

Luca: „Iată Omul“.

Ioan: „Iată Dumnezul vostru“.

Matei se adresează în deosebi Evreilor. El le arată pe Isus drept Mesia făgăduit de prooroci. El este Regele așteptat de Evrei. Noul Testament este împlinirea făgăduințelor Vechiului Testament.

Celelalte Evanghelii se adresează nu numai Evreilor, ci tuturor oamenilor fără deosebire.

7. FAPTELE APOSTOLILOR conțin povestirea primelor biruinți ale Evangheliei, după pogorârea Duhului Sfânt de Rusalii. Prima parte a acestei cărți vorbește de slujba lui Petru, apostolul Neamurilor, adică a ne-Evreilor.

Prin vestirea Evangheliei s'a ridicat un *nou popor*, ales de *Harul* lui Dumnezeu: *Biserica*. Această Biserică este formată din toți cei cari au crezut în Evanghelie și au primit pe Isus ca Mântuitorul și Înviătorul lor. Ei au primit botezul Duhului Sfânt, prin care sunt uniți într'un singur trup al cărui cap este Hristos. Toți credincioșii sunt mădularele trupului lui Hristos și primesc, fiecare în parte, o slujbă deosebită care trebuie să folosească la întărirea tuturor.

8. EPISTOLELE sunt 21 la număr. 13 sunt scrise de Apostolul Pavel, Epistola către Evrei n'are numele celui care a scris-o apoi avem Epistola lui Iacov, două ale lui Petru, trei scrise de Ioan și una de Iuda.

Aceste epistole lămuresc învățătura creștină și sunt depozitul sfânt al tuturor adevărilor folosite la creșterea tuturor creștinilor. Aceste scrisori sunt adresate Bisericilor sau persoanelor cari se găsesc în diferite împrejurări. Deaceea sunt foarte practice și de o mare valoare și sunt plin de multă dragoste și de adâncă înțelepciune.

9. APOCALIPSA. Ultima carte a Noului Testament a fost scrisă de Apostolul Ioan, în timp ce era surghiunit pe insula Patmos. Ea este descoperirea lui Isus Hristos către Ioan. Această descoperire a fost făcută Apostolului pentru a-i aduce la cunoștință, lucrurile cari trebuie să se întâmple în curând.

Ea este povestirea unei vedenii unei profeții și este „grea de înțeles“. Ea prezice lucruri cari trebuiesc să se întâmple la sfârșitul vremurilor. Ea ne vorbește, între altele, de biruința definitivă a lui Hristos asupra vrăjmașilor Lui. „Impărățiile acestei lumi vor deveni Impărăția lui Dumnezeu“.

și a Unsului Său“. Acela care are toate drepturile asupra noastră, va domni în slavă cu sfinții Lui.

VII. CUM SĂ CITIM BIBLIA.

Sunt mai multe feluri de a citi Biblia cu folos. Este bine să se citească Biblia dela un capăt la celălalt. Dacă însă nu avem timp mult, atunci sfătuim să se citească în fiecare zi câte un capitol din Noul și Vechiul Testament. Cine n'a citit niciodată Biblia, acela ar face bine să citească întâi Noul Testament și apoi Vechiul Testament.

Însă oricare ar fi calea pe care o întrebuițați, nu uitați că *Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu*.

Deaceea citiți-o cu respect, cu rugăciuni și cu dorința vie de a găsi voia lui Dumnezeu, pentru voi. Cereți deci ca Dumnezeu să vă lămurească ceea ce nu înțelegeți. El singur este în stare să dea înțeles Cărții al cărui autor este.

Tradus de I. F.

Jidovul răătăcitor.*)

De prof. A. Levertin.**)

Amurg de toamnă. Soarele apunea încet peste ținut; petalele florilor străluciau roșietic și frunzele copacilor ardeau cu vâpăi aurii ca eșite de sub ciocan. O astfel de înfățișare avea ținutul în lumina soarelui ce scăpăta. Pustiu și strălucire purpurie trecătoare! Doar o căsuță se zărea, singuratecă, de parcă s'ar fi răătăcit; era tocmită din niște stâlpi vechi, pe cari crescuse mușchiul. Dar soarele, apunând, dăruit-a în clipa ceea vechii căsuțe un strop din aurul lui. Fiecare ferestruică a oglindit străluciri de curcubeu iar șindrila neagră a acoperișului resfrângea razele aurie ale soarelui. În câmpie se înroșiră până și merii sălbateci.

Dar mai cald, ca oricând, se revarsară ultimele raze ale zilei pe prispa căsuței, pe care ședea țăranul cel tânăr adâncit în visuri, singur singurel. Pe fruntea lui se odihnea ceva din umbra întunecoasă a serii. Slab și fin, un tânăr cocoșat din pricina grădinaritului și din cauza dorului său de a ajuta tuturor acelor cari nu puteau să se ajute singuri. Fața i-e de-o fineță rară și întunecat-palidă, cu ochi negri și favoriți, dar pe buzele lui se vede un zâmbet dureros și lin, și plete lungi de păr i-atârnă pe umeri. Astfel sta el rezemat lângă peretele casei sale, dar nici urmă de osteneală nu se vedea pe el. Când razele solare îi luminară barba lui neagră, el aruncă o privire neliniștită înspre direcția în care un drumeț se iveau în amurg.

Era o arătare înspăimântătoare: un om, al cărui barbă lungă atârna ca niște flaconi încălcite, părul alb de pe cap semăna cu mușchiul

*) În curând va apare o broșură cu acest titlu.

***) Suedezii și Evreii suedezi au suferit în anul 1906 o pierdere mare prin moartea timpurie a prof. Levertin. El fusese unul dintre cei mai învățați oameni ai poporului Suedez, care posedă o cultură înaltă; el, ca Evreu, a ajuns la o funcție înaltă, ca profesor al Universității din Stockholm. Era stimat ca istorician și ca unul dintre cei mai mari poeți ai Suediei. „Jidovul răătăcitor“ a fost scris în versuri, iar mai târziu prelucrat în proză.

Adnotații de P. Gordon.

de pe o buturugă ciuntită ce se prelungea pe gulerul lungii sale haine roasă și pătată de pe urma miilor de kilometri a drumului lung pe care l-a umblat. Dar pe sub pleoapele grele și umflate ochii săi aruncau priviri grozav de înflăcărâte, ca și cum nu le-ar fi fost hărăzită nici ultima mângâiere: speranța de a putea muri liniștit. Prigonit de râsul oamenilor și de svârliturile bolovanilor ca de urletul câinilor, el mersese fugar numai peste crengi uscate și țepușuri, iar picioarele-i erau rânite de ascuțitul rădăcinilor de copaci.

Așa a venit și în ținutul acesta, când ultimele raze ale soarelui începeau să dispară. Trăsăturile caracteristice ale feței sale se înăspriseră și se întăriseră foarte mult.

El trecu mai departe, lăsă în urmă căsuța, măcar că se auzea depe prispă o voce ca de harfă, care-l îmbia. Tânărul stăpân făcea semne:

— „Intrați!“ și zicea: „pe câmp așternutul e rece, dar în casa mea este loc pentru doi, și un așternut de pae. În sobă arde focul, și se găsește lapte proaspăt și cald“.

Dar bătrânul a plecat capul și mai jos, ca și cum n'ar fi înțeles graiul celuilalt, și o frică vecinică nu-l lăsă să steie în loc. Trecu înainte. De odată se opri totuși. Intoarse capul înălbît către țaran. Și cu un glas care străbătea măduva până la oase, strigă, iar din ochii-i înflăcărâți căzu o privire neagră.

— „Ce? pe mine mă invitați ca oașpe? pentru mine orice casă e'nucuiată, soba mea e stinsă, și chiar dacă viața, în lumea aceasta, ar fi fost numai sărbătoare, iar veselia ar pluti în lumea întreagă, tot nu s'ar găsi o mână care să-mi întindă o fărâmitură de pâine, sau o înghițitură de apă. Prigonit, alerg în haina mea rușinoasă, fiarele pădurii au mai mult adăpost în timpul nopții, și chiar cerșetorul are mai mult adăpost și mai multă odihnă decât am eu. Casa mea e ruinată, averea mea prădată și arsă, și nici odată nu va veni ziua aceea când pribegia și singurătate vor lua sfârșit“.

Prel. de E. G.

„Toate spre cel mai mare bine!“

(O tâlcuire evreiască).

Unul din înțelepții Talmudului, Nahum, era poreclit și Gamzu, din pricină că, orice i s'ar fi întâmplat, el zicea totdeauna: „*Gam zu le-tovah*“: Și aceasta este spre bine!“.

Se spune că Rabi Achiba a fost silit, din pricina unei prigoni, să-și părăsească țara de naștere și să fugă în locuri străine. Tot calabalăcul lui era: o lampă, pe care avea obicei s'o aprindă noaptea, ca să citească Legea; un cocoș, care avea să-i dea de veste, că s'a revărsat de ziua, și un măgar, pe care călărea.

Soarele se coborâse deabinelea. Se apropia noaptea, și bietul călător nu știa unde să-și culce capul, sau unde să-și odihnească mădulele. Ostenit și aproape istovit, a venit în cele din urmă într'un sat. Ii părea bine, căci se gândea că, unde locuiesc ființe omenești, este și iubire de oameni și milă; dar s'a înșelat. A cerut un loc de adăpost peste noapte, dar nu i s'a dat. De aceea a fost silit să caute adăpost într'o pădure din vecinătate.

„E greu, foarte greu“,—zicea el— „să nu găsesc un loc de găzduire

unde să mă adăpostesc de asprimea vremii. Dar Dumnezeu este drept, și orice face El este spre cel mai mare bine“. S'a așezat supt un copac, a aprins lampa, și a început să citească și să se adâncească în Lege. Abia citise un capitol, când o puternică vijelie îi stinse lumina. „Ce“, zise el, „nu-mi este îngăduit oare nici măcar să-mi urmez înainte citirea mea iubită? Dar Dumnezeu este drept, și orice face El este spre cel mai mare bine“.

S'a întins apoi pe pământul gol, voind că, dacă-i va fi cu putință, să doarmă câteva ceasuri. Dar abia închisese ochii, și un lup fioros veni și-i omorî cocoșul. Ce nenorocire mai este asta? strigă uimit, Achiba. „Tovarășul meu, care mă deșteaptă, s'a dus! Cine mă va trezi deacum să citec Legea? Dar Dumnezeu este drept: El cunoaște mai bine ce este bine pentru noi bieții muritorii“.

Abia isprăvise de vorbit, când un leu îngrozitor veni și-i mănca măgarul. „Ce-i de făcut acum?“ se întrebă călătorul nostru, rămas singur. „Lampa și cocoșul mi s'au dus, sârmanul meu măgar s'a dus și cu el toate s'au dus. Dar lăudat să fie Domnul, orice face El este spre cel mai mare bine!“.

N'a dormit deloc în noaptea aceea. Disdedimineată s'a dus în sat să vadă dacă ar putea să-și facă rost de vreun măgar, ca să-și vadă înainte de drum. Dar care-i fu mirarea când nu găsi pe nimeni cu viață! O ceată de tâlhari intrară noaptea în sat, omorâseră pe locuitori, și le jefuiseră casele.

Cum își veni în fire de încreme-neala, în care-l aruncase această întâmplare uimitoare, Achiba își înălță glasul, și zise: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov! Acum cunosc că bieții oameni muritori sunt scurți de vedere și orbi. De multeori ei socotesc ca rele lucrurile cari aveau în vedere tocmai păstrarea lor în viață. Dar numai Tu ești drept, bun și îndurat! Căci, dacă nu m'ar fi izgonit oamenii aceia cu inima împetrită din sat, prin faptul că nu mi-au dat un loc de găzduire, și eu ași fi avut aceeași soartă ca ei! Dacă nu mi-ar fi stins vântul lampa, tâlharii ar fi fost atrași în partea aceea, și m'ar fi omorît! Văd dar că îndurarea Ta m'a lipsit de cei doi tovarăși ai mei tocmai pentru că nu cumva, prin zarva lor, să dea de veste tâlharilor că sunt acolo! Lăudat să fie numele Tău în veci de veci!“.

D. C.

(Din Jewish Chronicle).

Superstiții și vrăjitorie.

Cum? Mai există, în vremurile noastre moderne și pline de cultură, superstiția și vrăjitoria? Da, din păcate! Mulți, foarte mulți oameni, chiar dintre cei cari își zic „culți“ sunt robii superstițiilor și vrăjitoriilor, fără a-și da seamă măcar de acest lucru.

Când vorbim de vrăjitorii, ne gândim la obiceiurile Africanilor, cari vrăjesc cu oase de oameni morți și alte lucruri de felul acesta. Vrăjitoriile, cari se fac în țările noastre mo-

derne, au aparența unor lucruri nevinovate și îmbracă, de multe ori, forme științifice și religioase. Asta nu împiedică să fie tot atâta de primejdioase ca vrăjitoriile făcute de popoarele sălbatice.

Iată unele superstiții cari se găsesc răspândite în lumea modernă:

Superstiții de tot felul prin cari se înlătură negii și se oprește sângele cu ajutorul unor formule rostite—descân-tece. Tot felul de mijloace întrebuin-

țate în miez de noapte, la lună plină, pentru vindecare de boli și pentru rodirea câmpului.

Purtarea amuletelor—obiecte de tot soiul—descântate la gât sau în alte locuri. Purtarea diferitelor soiuri de animale, vii sau făcute din cărpe.

Potcoave la uși.

Apă neincepută.

Zile deosebite: Lunea, zi de nenorocire; Vineri să nu începi nimic.

Numere nenorocite (să te ferești de 7 și 13). Multe hoteluri n'au odăi cu No 13 și multe case nu au numărul 13 la poartă, punând No. 11-bis.

Strigătul păsărilor: cuc, cioară.

Norocul în casă să fie adus prin ascunderea pâinii, a unui bulgăre de sare, a unui gologan sub sobă.

Ți va merge bine sau rău, dacă îți tae drumul pisici, câini, porci, iepuri sau bătrâne.

Să-ți afli viitorul prin bilețele scoase de papagal sau maimuță.

Horoscopul, ghicirea prin stele (Isaia 47,13).

Vindecarea prin descânteci, scuipat, de deochi.

Ghicirea în cărți, cu ghiocul, citirea în palmă și în cafea.

Spiritism, a întreba morții.

Prăbușirea culturii.

Acum câtăva vreme se putea citi în ziare următoare notiță: „Un spiritist“ a intrat în legătură cu un „spirit“ al unui om mort și i-a spus: „Am ajuns departe. Iată, putem să vă chemăm și să ne folosim de voi de câte ori vrem!“—„Dimpotrivă“, a răspuns spiritul, „noi am reușit mai bine decât voi, pentrucă nu mai puteți fără noi și noi facem din voi, ce vrem“. Și așa este pretutindeni. Toate țările sunt, mai mult sau mai puțin, pline de vrăjitori, spiritiști, ghicitori, cititori în stele și în diferite semne. Există ghicitoare în fața casei cărora stau automobile ceasuri întregi.

Dar ce spune Dumnezeu la aceste lucruri. (Deuteronom 18,9-15)

„După ce vei intra în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău, să nu te înveți să faci după urâciunile neamurilor acelora. Să nu fie la tine nimeni care să-și treacă pe fiul sau pe fiica lui prin foc.

Nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitori,
cititor în stele,
vestitor al viitorului,
vrăjitor,
descântător;

nimeni care să întrebe pe cei ce
chiamă duhurile sau

dau cu ghiocul

nimeni care să întrebe pe morți.
Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului... Tu să te ții în totul totului tot, numai de Domnul Dumnezeuul Tău“.

Dar nu numai vrăjitorii sunt o urâciune înaintea Domnului, ci și cei ce se folosesc de ei. „Să nu vă duceți la cei ce chiamă duhurile morților, nici la vrăjitori: să nu-i întrebați, ca să nu vă spurcați cu ei. Eu sunt Domnul Dumnezeuul Vostru“ (Leviticul 19,31). În aceeași carte—Levitic—la capitolul 20,6: stă scris și mai aspru încă: „Dacă cineva se duce la cei ce chiamă pe morți și la ghicitori, ca să umble după ei, Imi voi întoarce fața împotriva omului aceluia și-l voi nimici din mijocul poporului lui“. Iată un limbaj, serios, grăit de Dumnezeuul nostru. Și cu toate acestea, cine-l ia în seamă și cine umblă după el?

Se vorbește mult despre Isus și nu se ia aminte la glasul Lui. Cultura geme înlanțuită în lanțurile spiritismului, ocultismului, vrăjitoriei, superstițiilor și nu ia seama că Isus, prin sângele Lui curs pe Golgota a rupt toate lanțurile robiei. Căci El—Domnul Isus a spus (Ioan 8,36):

„Dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi“.

Tradus de I. F.

DIFERITE ȘTIRI.

◆ **In Chișinău**, în Comunitatea evreilor creștini, copiii lui Dumnezeu învață, cum trebuie să se bucure și în necazuri. Pentru această ei se roagă, postesc, nădăjduind în îndurarea lui Dumnezeu. El singur poate alina durerile copiilor Săi; numai El poate birui totul.

În timpul sărbătorilor de Paști, Domnul a binecuvântat din belșug adunarile pentru credincioși și adunările de evanghelizare în sala „Bethel“. Cuvântările despre învierea Mântuitorului a înviorat și încurajat pe frați și surori, reîmprospătând nădejdea, că Cel ce a înviat din morți, la timpul convenit va învia și trupurile noastre muritoare (Rom. 8,11). În programul adunărilor au luat parte corul copiilor, corul mixt și orchestra. A doua zi de Paști a avut loc o masă frățească în localul comunității evreilor-creștini „Mișcan“. Părinții cu copiii au laudat pe Domnul cu cântări și rugăciuni. În mijlocul grelelor suferinți prin cari trecem, Domnul ne da puterea și bucuria de a mărturisii îndurarea lui Dumnezeu prin Isus Hristos. Fr. L. Averbuch cu un frate au vizitat o sinagogă. Deoarece serviciul divin încă nu se începuse, frații discutau în curtea sinagogii cu evrei, cari se adunau. Unii, cunoscându-l pe fr. Averbuch, i-l felicitau foarte amabil cu însănătoșirea. Era o mare plăcere să privești și să auzi cum evreii discutau în curtea sinagogii cu interes și în liniște despre Isus Hristos. Fr. Averbuch le-a subliniat, că evreul adevărat după învățătura Noului Testament este acela, care crede că Isus este Mesia despre Care Moise și profeții au proorocit. În sinagogă, când s'a început serviciul divin, i s'a dat și fr. Averbuch o carte cu rugăciuni în care o rugăciune sună astfel: „Fiica sionului, scoală-te din țărână, îmbracă-te cu haine frumuseții tale, căci s'a apropiat de tine mântuirea prin Fiul

lui Iesei din Betleem“. Fr. Averbuch a arătat aceste cuvinte cunoscutului doctor evreu, iar doctorul a spus că aceste cuvinte se referă la persoană lui Isus Hristos laudat și mărit să fie Domnul prin lucrarea Sa mînnată în poporul Israel.

◆ **Haifa (Palestina)**. Sora Ida Draiciman ne comunică că este fericită în țara strabunilor. Ea lucrează în calitate de sora de caritate-diaconisă și se bucură că poate călca pe urmele învățătorului său, ajutând pe cei suferinzi și bolnavi. Dar se preocupă nu numai cu alinarea durerilor trupești, ci stăruiește să mărturisească despre Mesia-Mântuitorul, Care a venit să caute și să mântuiească pe cei pierduți.

◆ **Berlin (Germania)**. S. Morogovschi ne comunică despre lucrul Evangheliei între Evrei. „Avem foarte mult de lucru; lucrul deschis în sală cere mai multă putere, iar noi ne simțim trupește foarte slab, dar bucuria noastră e mare, când vedem că Domnul prin slăbiciunea noastră arată puterea Sa. Ași dori măcar pe scurt să vă descriu cununia fr. și s. Katz. În ziua de 17 Martie sala noastră a fost împodobită frumos. Predica a fost din Ev. după Matei 18,9. În acest text se află bogate promisiuni pentru prosperitatea casniciei adevărate. Comunitatea noastră s'a bucurat foarte mult cu ocazia acestei sărbători. Iar din partea evreilor am văzut un interes deosebit. Fiecare dintre cei prezenți căuta să-și manifesteze dragostea față de tinerii căsătoriți. Au asistat vreo 80 de persoane străine, cari au fost înduiși și de cele văzute, de spiritul ce domină între evrei-creștini. Corul comunității a executat câteva cântări spre slava Celui, Care ne-a dat o viață nouă.

DIN LEGENDELE TALMUDULUI.

În timpul, când Hanania, Mișael și Azaria erau aruncați în foc după porunca împăratului Nebucadnetar, glasul Domnului sună către Iezechiel:

— Mergi în valea Deir și înviază pe cei morți.

Scheleții, sculați din morminți au năvălit asupra lui Nebucadnetar, lovindu-se de fața lui.

Nebucadnetar s'a inspăimântat și a strigat:

— Ce este?

— Tovarășul celor trei — fu răspunsul, — înviază pe cei morți.

Auzind aceasta, împăratul a ridicat glasul și a zis:

Cât de mari sunt semnele Lui,
Cât de puternice sunt minunile Lui!
Impărația Lui—impărație vecinică,
Domnia Lui—in veci de veci!

* * *

Învățătura lui rabi Simeon:

În clipă când cei trei tineri au fost aruncați în focul cuptorului s'a prezentat înaintea lui Dumnezeu Iurcheli, duhul grindinei, și a zis:

— Doamne! Dă-mi voie ca să sting focul, ca să scap pe acești drepti de moarte.

Și a zis lui Iurcheli arhangelul Gavril:
— Și atunci cum se va arăta puternicia lui Dumnezeu? Tu ești duhul grindinei și oricine știe că apă stinge focul. Eu sunt duhul focului; mă voi duce eu și voi răci cuptorul înăuntru și îl voi aprinde pe dinafară—aceasta,

va fi o minune dublă.

— Mergi,—zise Dumnezeu lui Gavriil:

Și a cântat Gavriil:

— Adevărul lui Dumnezeu în veci de veci. Aliluia!

„Fraților! Dorința inimei mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru Israelii, este să fie mântuiți“, zice Apostolul Pavel (Rom. 10,1).

Care este dorința noastră și ce am făcut pentru mântuirea poporului Israel?

Frații cari doresc a contribui la mântuirea poporului Israel au posibilitatea a răspândi vestea mântuirii în Isus Hristos prin diferite scrieri Biblico-Evanghelice în evreește și românește. Aceste cărți și tractate le puteți procura și dela redacția „Binevestitorului“, trimițând sume modeste pentru acoperirea cheltuelilor. Banii se pot trimite în mărci poștale.

La redacția revistei se află de vânzare următoarele broșuri:

„Dece nu cred Evreii în Hristos?“ de L. Averbuch.
Prețul 3 lei ex.

„Cine a fost Isus Hristos?“ de S. H. Wilkinson.
Prețul 2 lei ex.

„Proorociile împlinite“ de Dr. D. L. Moody.
Prețul 2 lei ex.

„A înviat Isus?“ de L. Averbuch.
Prețul 2 lei ex.

Abonați-vă pe anul

1937

„BINEVESTITORUL“

In românește 18 lei

In rusește 20 lei

In evreește 14 lei

In străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

MILDMAY MISSION

str. Marele Voevod Mihai No. 30-b.

Chișinău, Basarabia, România.

DELA REDACȚIE:

Aducem mulțumirile noastre persoanelor cari și-au achitat abonamentul pentru revistă.

Cei-ce nu și-au achitat încă datoriile, sunt rugați a se grăbi cu trimiterea lor.

Abonații, cari și-au achitat datoriile și n'au primit revista sau și-au schimbat domiciliul sunt rugați a comunica redacției.